

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 170/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť F. Ch., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Dunajskej Strede v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 176/89 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. Ch. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky bola 28. júla 2003 doručená sťažnosť F. Ch., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu v Dunajskej Strede (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 176/89.

Sťažovateľ uviedol, že sa *„ani po 14 rokoch súdneho sporu nedomohol svojho práva prostredníctvom súdu, ako aj vzhľadom na to, že samotným priebehom a dĺžkou trvania súdneho sporu boli porušené jeho základné ľudské práva navrhujem, aby Ústavný súd*

Slovenskej republiky po náležitom posúdení a zistení skutkového a právneho stavu na neverejnom zasadnutí prijal nasledovný: (aj bez ústneho pojednania) Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky

Základné právo F. Ch. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Dunajskej Strede v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 176/89 bolo porušené.

F. Ch. sa priznáva primerané finančné zadost'učinenie vo výške 160.000,- Sk (slovom stošesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Dunajskej Strede a Krajský súd v Trnave spoločne a nerozdielne povinný zaplatiť F. Ch. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

F. Ch. sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 8.796,- Sk (2 x úkon právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a vypracovanie a podanie ústavnej sťažnosti v zmysle § 13 ods. 8 a § 16 ods. 1 písm. a a c vyhl. MS SR č. 163/2002 Z. z. a 4.270,- Sk + 2 x 128,- Sk paušál).

Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 8.796,- Sk advokátovi JUDr. J. H., so sídlom B., do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd v Dunajskej Strede a Krajský súd v Trnave je povinný spoločne a nerozdielne uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia vo výške 8.796,- Sk na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu“.

Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia odôvodňuje sťažovateľ tým, že počas 14 rokov trvajúceho súdneho sporu mu vznikli nemalé finančné náklady (trovy právneho zastúpenia, cestovné, stravné, strata času, náhrada súdnych poplatkov, ako aj zničené nervy a medziľudské vzťahy).

II.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností zistil:

Sťažovateľ spolu s manželkou M. Ch., rod. V., podal 8. septembra 1989 okresnému súdu „žalobu o uznanie hraníc a o odstránenie budovy“.

Žalobcovia zobrali po vzájomnej dohode svoj návrh späť listom z 30. apríla 2003 a žalovaní svoj „protinávrh“ 9. mája 2003.

Okresný súd uznesením z 28. mája 2003 konanie v celom rozsahu zastavil. Uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobcov doručené 6. júna 2003.

III.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z podania sťažovateľa a pripojených listín vyplýva, že žalobcovia (aj sťažovateľ) zobrali po vzájomnej dohode svoju žalobu podľa ustanovení § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku späť 30. apríla 2003 v celom rozsahu, žalovaní, v zmysle obsahu sťažnosti, tak urobili so vzájomným návrhom 9. mája 2003. Na základe späťvzatia žaloby a vzájomného návrhu bolo okresným súdom 28. mája 2003 vydané uznesenie o zastavení

konania. Ak vezme účastník (v tomto prípade účastníci) svoj návrh na začatie konania späť, ide o procesný úkon voči súdu, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo.

Odstránenie stavu právnej neistoty nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie označeného práva ešte trvalo (I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 28. júla 2003, t. j. v čase, keď namietané porušenie označeného práva už netrvalo a keď konanie o nej pred ústavným súdom nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z toho vyplýva, že sťažovateľ sa domáhal ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v čase, keď v označenom konaní namietané porušenie práva už netrvalo, pretože bola odstránená jeho právna neistota. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2003